

Titul si vybavím při každé návštěvě zimáku

Majitel kompletní sady extraligových medailí, hokejový útočník **Martin Jenáček**, strávil poslední sezonu v třetiligovém německém Freiburgu

Zlín – Nikdy se nestal zářivou hvězdou, zato přijal roli nenápadného dělníka ledu. Jako kdyby se každý den oblékal místo hokejové výstroje do montérek. Stejně jako Tomáš Baťa by se nikdy bez svých zaměstnanců nestal ševcovskou legendou, i hokejisté Zlína by se těžko při své cestě za mistrovským titulem v roce 2004 obešli bez poctivé práce **MARTINA JENÁČKA**, který uplynulou sezonu strávil v třetiligovém německém Freiburgu.

„Na pohár nad hlavou se nezapomíná. Ty pocity se nedají popsat. Kdo to nezažije, nepochopí,“ tvrdí v rozhovoru pro seriál Deníku s velkou dávkou nostalgie dnes 37letý Martin Jenáček, který stejně jako jeho o tři roky starší bratr Luboš v roce 1995 v dresu Vsetína mohl potěžkat pohár pro šampiona extraligy.

Návrat na Zimní stadion Ludka Čajky pro něj znamená cestovat ve stroji času. Kalendář ukazoval čtvrtek 8. dubna 2004. Svátek slaví Heřman a Hermíny, ale ve Zlíně přede vším hokej. Je to den, který se navěky zařídí do jeho dějin. „Byl to pro mě tak velký zážitek, že si na něj vždy při návštěvě zimáku vzpomenu. Nejvíce se mi vše vybavilo vždy, když jsem s Litvínovem přijel do Zlína, vzpomínky byly nejživější. A také během letošního play off jsem se chodil dívat, tak se mi na zimáku vše vybavilo,“ přiznává.

Gól ve finále a titul? Nepopsatelná euforie

V pátém finále proti pražské Slavii zanechal už navždy i osobní stopu. Ve 47. minutě pátého finále proti Slavii dal svůj uklidňující třetí gól. „V paměti mi utkvěl nejvíce. Byla to v mém podání neuvěřitelná euforie. Asi to byl zároveň nej důležitější gól v kariéře. Ale určitě jsem měl z něj největší radost,“ roztáčí mladší ze sourozenců Jenáčků opět proud myšlenek a ochotně nabízí i popis své mistrovské trefy.

„Mám celou situaci před očima do konce života. Byl tam nahozený puk do levého rohu. Šel jsem napadat slávis tického obránce, který si nrazil na mantinel a odehrál ho na našeho obránce. Šel jsem okamžitě před bránu, bek nic nevyvíšlel, nahodil to na

bránu, odrazilo se to ke mně a dával jsem to do prázdné brány,“ vylíčil Jenáček životní trefu.

Pak už se jen opíjel euforií i vším tekutým, co měli zlíns tší hokejisté po ruce. „Utkvělo mi víc momentů z oslav, ale jízda po městě s Mirou Okálem, Rostou Vlachem a Ondrou Veselým a také jízda vláčkem po městě jsou nezapomenutelné,“ pousmál se Martin Jenáček, syn Josefa Jenáčka, který tvrdil muziku v 70. letech minulého století v obraně Gottwaldova.

Dojatý táta

I on, velký fanoušek a učitel, který ve skromném panelovém domě na zlínských Obecínách své syny vychovával a od mala v hokeji podporoval, se dočkal zasloužené sladké odměny. Vždyť oba jeho synové triumfovali, každý v jiném dresu. „Byla tam dokonce i nějaká slza. Oba rodiče nás od

mláď s námi žili hokejem. Bylo to pro ně vyvrcholení naší kariéry,“ děkuje svým nejbližším za podporu Jenáček. I proto se může stále doma dívat na zlatou medaili. „Mám ji vystavenou v obýváku, ale nebudu říkat kde. Ještě totiž nemám dořešené bydlení. Mám ji v bezpečí,“ pochvaluje si Martin Jenáček.

A kouzlo vítězného týmu? Ne, nebyla potřeba magie Davida Copperfielda ani Harryho Pottera. Stačila disciplína, pevná ruka kouče Ernesta Bokroše a hladové mužstvo po úspěchu. „Je to sice fráze, ale mužstvo musí držet pohromadě. Tým by měl šlapat nejen na le-

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 MARTIN JENÁČEK?

„Momentálně si užívám dovolenou po sezoně. Odpočívám jsem a začnu se připravovat na další ročník. Zatím jsem ale bez angažmá a čekám na nabídku.“

Hokejový útočník Martin Jenáček

dě, ale i v kabině. Měli jsme dobrý kolektiv, což byl základ úspěchu. Zlato bylo o to sladší, jelikož jsme nebyli favorité. Nikdo s tím nepočítal a měli jsme o to větší radost,“ popisuje Martin Jenáček, jehož v pěti letech přivedl otec Josef poprvé na zlínský zimní stadion.

V mládežnických kategoriích vyrůstal se současným vůdcem Zlína Petrem Čajánkem, až v juniorech se jejich cesty rozdělily. Čajánek zůstal ve Zlíně, Jenáček přes Kroměříž zamířil v roce 1995 do Šumperka, kde se okamžitě stal tahounem a produktivním hráčem. Po pěti sezonách s drakem na hrudi, ve kterých nastoupil ke 137 zápasům, vstřelil 92 branek a

přidal 96 asistencí „řekl dost. Stal se nejoblíbenějším hokejistou Šumperka, jenže... „Chtěl jsem už končit s hokejem, ale ke konci sezony mě Antonín Stavanja vytáhl, protože se ve Zlíně zranili hráči,“ vybavuje si Jenáček sezonu 1999/2000, kde ve 24 letech si odbyl premiéru 4. února 2000 ve valašském derby proti Vsetínu (3:2). Premiérovou trefu zaznamenal v posledním kole základní části 12. března proti Litvínovu (7:3), který v 50. minutě po přihrávce obránce Maleny vstřelil sedmý gól Zlína. A pak naskakoval na led i v neúspěšném čtvrtfinále proti Litvínovu. „A pak už jsem ve Zlíně zůstal. Kdyby nabídka nepřišla, opravdu bych skončil. Jsem za to šťastný, jak to dopadlo. Hokej je můj život a jsem rád, že jsem mohl pokračovat,“ pochvaluje si dodnes Jenáček, který nasázel ve žlutomodrém dresu Zlína celkem 67 branek, z toho jedenáct v play off.

Jeden z nejdůležitějších byl v sedmém čtvrtfinále play off 2002 proti Znojmu, když ve 14. minutě vyrovnal na 1:1, aby poté Leška mohl v prodloužení rozpoutat ohňostroj za postup do semifinále a bronzovou placku. Jediný hattrick v extraligové kariéře Jenáček zaznamenal v pro Zlín nevydařené sezoně 2002/2003 ve 29. kole, kdy 9. prosince 2002 režíroval pravu Havířova 9:3. Následující dva roky si na krk věšel další medaile, nejprve zlatou, pak stříbro.

Jenže v roce 2006 přišel nečekaný odchod. Po šesti letech jako nepotřebný zamířil do Vsetína, který zachraňoval extraligu až v baráži proti Vsetínu. „Do Zlína tehdy přišel ze Vsetína Robin Kovář a chtěli za něj nějakého hráče. Trenér Bokroš ukázal na mě, takže jsem

musel jít. Bral jsem to jako křivdu a hodně mě to mrzelo a překvapilo,“ nechápe i dnes tehdejší trenérov rozhodnutí Martin Jenáček.

Po sezoně následoval další odchod, napříč republikou zamířil do Litvínova. Na ledě dostával prostor, ale výrazného týmového úspěchu se nedočkal. „Raději bych hrál někde blíž, když už mi to nebylo souzeno ve Zlíně. Ale snažil jsem se změnu dresu brát pozitivně, vybojoval jsem si tam nějakou pozici. Hrál jsem tam šest let, protože nerad měním prostředí,“ vysvětlil hokejový srdcař.

V dresu Chemiků budil extraligové brankáře ze spaní, kteří se nejen ve snech potili, když na něj obloukem k mantinelu po vzoru Martina Hamrlíka najížděl právě Martin Jenáček. Přesná střela vším většinou končila za jejich zády. Dodnes drží se 12 přesnými zásahy rekord v počtu

CHVÍLE SLÁVY

Ve 47. minutě pátého finále extraligy na ledě Zlína proti pražské Slavii obchází útočník Petr Mokrejš obránce Nováka, kotouč se dostal k Zubičkoví na modrou čáru, vypálil, a neúnavný dříč Martin Jenáček se v brankovišti prosadil a překonal brankáře Fraňka – 3:1.

rozhodujících nájezdů z penalt. „Začal jsem nájezdy více trénovat až po příchodu do Vsetína. Předtím jsem se jim také věnoval, ale ne tolik, jako když jsem odešel ze Zlína,“ přiznává zlom Jenáček, který využívá pevné nervy a šikovné ruce. „Je to i otázka tréninku. Také potřebujete, aby se k vám přiklonilo štěstí,“ dodává se svou typickou skromností Jenáček.

Martin Jenáček

Narozen: 13. 7. 1975 ve Zlíně.
Výška: 181 cm. **Váha:** 90 kg.
Post: útočník. **Číslo dresu:** 32, 33. **Hůl:** **Přezdívka:** Jack, Jenas.
Kariéra: Zlín (jun, 92-93), Kroměříž (II. liga, 93-95), Šumperk (I. liga, 95-00), Zlín (00-06), Vsetín (2006), Litvínov (06-12), EHC Freiburg (Německo, 12-13).
Největší úspěchy: mistr extraligy (Zlín, 2004), vicemistr extraligy (Zlín, 2005), 3. místo extraligy (Zlín, 2001).
Premiéra v extralize: 42. kolo: 4. února 2000 Vsetín – Zlín 2:3
Premiérový gól: 52. kolo: 12. března 2000 Zlín – Litvínov 7:3
Premiérový kanadský bod: 44. kolo: 18. února 2000 Karlovy Vary – Zlín 3:3 (asistence)
Extraligový hattrick: 29. kolo: 6. prosince 2002 Zlín – Havířov 9:3.
V extralize: 680 zápasů, 146 branek, 171 asistencí, 317 kanadských bodů, 441 trestných minut.
V reprezentaci: 2 zápasy, nebodoval.

Odchod z Litvínova nepochopil

Přesto ani se severními Čechami se neloučil v nejlepší. Ačkoliv se s 31 kanadskými body za osm gólů a 23 asistencí stal třetím nejproduktivnějším hráčem Litvínova, klub se s ním nedohodl na nové smlouvě. „Nepochopil jsem to. Sezonu jsem měl dobrou. Byli jsme domluveni na další spolupráci, ale nakonec se Litvínov rozhodl jinak. Musím to brát, tak jak to je,“ připouští Jenáček nestabilní a kočovný hokejový život.

Od září 2012 proto nastupoval ve třetiligovém německém Freiburgu, kde nasbíral ve 36 zápasech 36 kanadských bodů za 13 branek a 23 asistencí. „Z osobního hlediska to nebyla vydařená sezona, ani bodů jsem moc neměl. Bylo to pro mě zklamání. Čekal jsem od angažmá víc, bylo divné,“ neskrývá rozčarování Jenáček.

Přitom ho vedl český trenér Tomáš Dolák, který předešlým den před svými 61 narozeninami zemřel. Kdysi nastupoval za Gottwaldov s jeho otcem. „Dostal jsem v týmu jinou roli, než jsem očekával. Nehrál jsem tolik, jak bych si představoval,“ přiznal Jenáček.

Proto nyní čeká na nabídky, ale českou extraligu již považuje za uzavřenou kapitolu. „Nabídku jsem nedostal vloni, tak už ani nepočítám, že by přišla letos. Jsem realista, mám už nějaké roky. Nechávám to na osudu, co se stane,“ tvrdí Jenáček.

Republikové finále, 29.-30.5 2013

Praha, stadion Na Julisce

PROJEKT JE REALIZOVÁN POD ZÁŠTITOU HEJTMANA ZLÍNSKÉHO KRAJE

MVDr. Stanislava Mišáka

www.poharjmcz.cz www.facebook.com/poharjosefmasopusta

Generální partner

11.-13. 7. 2013 AMFITEÁTR JINLAVA

TOMÁŠ KLUS / KRYŠTOF / NIGHTWORK

MONKEY BUSINESS / PRAŽSKÝ VÝBĚR / DAVID KOLLER & BAND

WOHNOUT / ANNA K. / PRAGO UNION - LIVE BAND / EDDIE STOILOW

XINDL X / PETER BIČ PROJECT / DĚDA MLÁDEK / ILLEGAL BAND

www.vysocinafest.cz